

indsat i ligebehandlingsloven, ligelønsloven og ligestillingsloven. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Til nr. 3

Ændringen af overskriften er en følge af forslaget under nummer 4.

Til nr. 4

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 2, i lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger indfører en delt bevisbyrde i sager om ligebehandling efter lovens § 7 og § 8.

Forslaget indebærer, at der i sager, hvor en person, der mener at have været udsat for en forskelsbehandling, der strider mod § 7 og § 8, gælder en delt bevisbyrde. Kan klageren således fremføre faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det indklagede at bevise, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

Lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger gælder

både for lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende, og lovens anvendelsesområde er derfor bredere end anvendelsesområdet i traktatens artikel 141, der alene gælder for arbejdstagere. Ved indførelsen af den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 2, gennemføres den delte bevisbyrde ligeledes i sager, hvor selvstændige erhvervsdrivende mener at have været udsat for forskelsbehandling.

Finanstilsynet, der fører tilsyn med overholdelsen af lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger, jf. lovens § 15, skal – ligesom domstolene – anvende bevisbedømmelsesreglerne ved behandlingen af klager om forskelsbehandling i medfør af loven.

Til § 6

Det fremgår af direktivet, at dette skal være gennemført i medlemsstaterne senest den 1. januar 2001. Det foreslås derfor, at loven træder i kraft den 1. januar 2001.

Loven har virkning for forskelsbehandling/krænkelser, der finder sted efter den 1. januar 2001.